Maestrul emerit al artei

On Octombrie 15, 2010

Fă primul pas spre adevărata performanță, exprimându-ți cu sinceritate și adevăr intenția de a te îndrepta spre o neîntrecută măiestrie.

Marele pictor român Theodor Pallady, rămâne fără îndoială unul din cei mai prestigioși artiști moderni, păstrându-și întreagă ambiția de a fi un pictor "din toate timpurile". La împlinirea a 85 de ani, în 1956, a primit titlul de "Maestru emerit al artei", organizându-se expoziția retrospectivă „Theodor Pallady". Curând după aceea, la 16 august 1956, a trecut în lumea umbrelor.

Dar, cu puțin timp înainte de a deceda, el a declarat un lucru deosebit de important, care i-a stimulat profesional pe toți artiștii de după el, care i-au urmat exemplul:

"Până la 50 de ani pictura a fost aceea care m-a stăpânit pe mine; după ce am împlinit 50 de ani am izbutit s-o supun și de atunci am fost eu acela care a stăpânit-o pe ea."

Leadership: Trebuie să oferi oamenilor sugestii provenite din conținutul experienței tale, încât performanțele individualității tale să fie trecute de ei prin filtrul informațiilor ce pot favoriza dezvoltarea creației lor?

Tu vei fi capabil să realizezi un leadership care prin calitatea lui să convingă și să emoționeze? Vei fi izbuti oare, la fel ca și Pallady, să supui și să stăpânești arta căreia îți dedici întreaga viață?

Ceea ce joacă un rol atât de important în leadership este tocmai aceasta complexitate care îl caracterizează și pe un artist, această poziționare cât mai exactă a calității propriei activități în raport cu înaltele sale idealuri și valori - de-a lungului propriului drum spre măreție, respectiv spre succes.

Așa cum în fotbal, un apărător își marchează îndeaproape adversarul aflat în zona lui de acțiune – tot așa și tu, ca să te situezi printre acei "artiști" ai leadershipului care influențează enorm, care reușesc să impresioneze prin creațiile lor și să se facă acceptați de către ceilalți, trebuie să-ți marchezi bine granițele propriei tale competențe și să-ți investești cunoștințele în ceva concret care să aibă o semnificație aparte, care să te ajute să-ți promovezi "arta".

Adversarul tău număr unu este lipsa de stăruință și de pasiune, și orientarea într-o direcție nefavorabilă viziunii și a scopurilor proprii. Pentru ca leadership-ul tău să capete stabilitate și soliditate, pentru ca el să se dovedească a fi fertil și substanțial în tot ceea ce exprimă, trebuie să-ți servești cu o consecvență și abnegație totală propriile idei și concepții, tot așa cum un pictor se servește de pensulă și de vopsele pentru a-și realiza operele.

Pentru a te situa afectiv în orizontul unui suflet ce are nevoie de ajutor, trebuie să fii capabil să ieși din propria interioritate și să te expui unei emoții care obligă la acțiune !

Pe pereții biroului marelui industriaș american, Andrew Carnegie, stăteau toate motto-urile care l-au inspirat, dezvăluind puternica sa dorință de a deveni cel mai mare filantrop. Unul din ele sună cam așa: "Fricâ să-ți fie de propriile tale reproșuri".

Te simți atras către leadership? Sau e doar o manifestare a unui sentiment față de ceva? Este o formă de a te descoperi și de a te întrece pe tine însuți pentru a crește în ierarhie? Sau o formă de a te pune în slujba celorlalți?

Oricum ai vedea lucrurile, un singur lucru e cert: dacă nu-ți exprimi cu sinceritate și adevăr intenția de a te devota cu trup și suflet unei arte foarte complexe și dificile, dacă nu-ți înfrunți propriile reproșuri în fața oricărui eșec, atunci nu vei putea să stăpânești arta căreia îți dedici întreaga viață, nu ți se va deschide niciodată drumul spre adevărata performanță, spre propria ta măreție.

Măiestria în leadership însumează rezultatul experienței pe care ai acumulat-o și al deciziilor pe care le-ai luat, într-un context în care gradul de emoție este foarte ridicat datorită importanței pe care o atribui caracterului aplicat și inedit al creației tale.

Maestru emerit al artei poate fi orice individ care aspiră la statutul de lider, cu condiția să găsească mijloacele necesare finalizării cu succes a intențiilor sale. Nu vei putea intra niciodată în grația celor care te-au ales la conducerea lor, dacă nu-ți servești cu loialitate idealurile înalte, dacă nu ești consecvent în a crește mereu calitatea leadershipului tău.

Fă primul pas spre adevărata performanță, exprimându-ți cu sinceritate și adevăr intenția de a te îndrepta spre o neîntrecută măiestrie. Apoi, continuă să-ți cizelezi leadershipul până când îl vei transforma într-o operă de valoare care să merite în primul rând, prețuirea ta, apoi a celorlalți.

Concluzie: Obținerea titlului de "Maestru emerit al artei" este primul pas către obținerea recunoașterii generale pe plan național sau internațional, a valorilor cuiva și a aportului pe care l-a adus cineva într-un domeniu de activitate.

În leadership nu există încă astfel de distincții, dar recunoașterea generală a valorii unui lider se obține în urma unor evaluări repetate a rezultatelor obținute care trebuie să fie net superioare, în comparație cu a altora și-n comparație cu niște standarde bine definite.

Pentru orice aspirant la recunoașterea generală în leadership este esențială autoevaluarea performantă, corectă și obiectivă. Atunci când în calitate de aspirant ai ce să-ți reproșezi, înseamnă că mai ai de muncit mult, înseamnă că te situezi undeva între kitsch și artă.

Source: https://neculaifantanaru.com/maestrul-emerit-al-artei.html